

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010361
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321010361.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného W. Y., nar. X. N. XXXX v D., trvalé bydlisko G. XXXX/X, G., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovciach nad Parnou, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 28. apríla 2021, č. k. 17Nt/3/2021-25, na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. Y. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) uznesením z 28. apríla 2021, č. k. 17Nt/3/2021-25, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) návrh odsúdeného W. Y. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 0T/59/2021 zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 0T/59/2021, v ktorom ako dôvod obnovy konania označil nové skutočnosti, ktoré by podľa neho mohli mať vplyv na rozhodnutie súdu. Uviedol, že jediným dôkazom o jeho vine bola výpoveď a trestné oznámenie svedkyne W. K. (ďalej len svedkyňa), ktorá následne do spisu založila čestné vyhlásenie, že ho krivo obvinila a chce vo veci znovu vypovedať. Odsúdený k tomu uviedol, že svedkyňu miloval a nechcel jej ublížiť, preto sa priznal ku všetkému, z čoho bol obvinený, ale nečakal, že mu bude uložený tak prísny trest.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že svedkyňa ako aj odsúdený stále k sebe prejavujú citovú náklonnosť (po odznení napätia, ktoré medzi nimi vládlo po spáchaní prečinu nebezpečného vyhrážania), čo je v absolútnom poriadku, avšak návrh odsúdeného na obnovu konania vnímal ako snahu o to, ako zvrátiť odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 0T/59/2021, keďže odsúdený sa vzdal práva na podanie odporu voči vydanému trestnému rozkazu. Odsúdený sa sám obral o možnosť vykonať dôkladné dokazovanie na hlavnom pojednávaní, ktoré by po podanom odpore nasledovalo. Preto odsúdený a svedkyňa zvolili možnosť jediného možného riešenia - obnovy konania, hoci by svedkyňi hrozilo trestného stíhanie pre krivú výpoveď, krivé obvinenie, marenie spravodlivosti a pod. táto doposiaľ trestaná nebola, a preto je vysoko pravdepodobné, že by mohla byť odsúdená podmiennečne, prípadne na peňažný trest a vyhla by sa nepodmiennečnému trestu odňatia slobody. Návrh odsúdeného na obnovu konania tak okresný súd vyhodnotil ako účelový. Dodal, že odsúdený je osoba plne spôsobilá k právnym úkonom, preto si bol vedomý toho, aké dôsledky sú spojené s priznaním sa k spáchaniu skutku, ako aj vzdaním sa práva podať odpor voči trestnému rozkazu (tu okresný súd poukázal na to, že odsúdený bol už v minulosti súdne trestaný, teda možnosť uplatnenia opravných prostriedkov mu nebola neznáma).

Okresný súd ďalej argumentoval, že odsúdený ani jeho obhajca neuviedli jediný dôkaz alebo skutočnosť, ktorá by okresnému súdu v pôvodnom konaní bola neznáma, namiesto toho sa dožadovali, aby okresný

súd v rámci konania o povolení obnovy konania dospel k inému právnomu posúdeniu vykonaných dôkazov, čo je zjavné nepochopenie účelu a zmyslu tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Preto zamietol návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania. Okresnému súdu nebolo ani riadne zdôvodnené, prečo by mal veriť verzii svedkyne - poškodenej v tomto konaní a nie v konaní vedenom pod sp. zn. OT/59/2021. V konaní vedenom pod sp. zn. OT/59/2021 svedkyňa 3-krát podrobne opísala, ako sa skutok stal a jej verzie boli vždy totožné. Uviedla tam podrobnosti, ktoré by neuviedla, keby sa skutok nestal tak, ako to opísala (napr. časová súslednosť, prejavy agresivity odsúdeného, ktoré sám aj potvrdil, popis pištole, ktorou došlo k spáchaniu skutku, odsúdený držal pištoľ v ľavej ruke, pričom ak na verejnom zasadnutí uviedla, že si to len vsugerovala a v skutočnosti ju ohrozoval len prstom ruky, nevedela by popísať pištoľ - napr. jej farbu a pod.). Vyhrázaním môže byť napríklad aj vyhrážanie sa smrťou či ťažkou ujmu slovne, zbraňou, ale aj použitím prstu (ako to tvrdí odsúdený) a pod. Svedkyňa jednoznačne uviedla pri svojej výpovedi v konaní vedenom pod sp. zn. OT/59/2021, že má obavu o svoj život a zdravie, nakoľko odsúdený je nevyspytateľnej povahy a nevie, kedy môže svoje vyhrážky naplniť. Uvedené podporuje aj dodatočné nevhodné správanie svedkyne po vyhlásení uznesenia.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil voči nemu odsúdený do zápisnice sťažnosť. Prokurátorka sa vzdala práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený sťažnosť odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave 25. mája 2021.

V sťažnosti uviedol, že okresný súd nedôsledne vyhodnotil dôvody jeho návrhu na obnovu konania, resp. dôkaz na ktorom bola založená jeho vina. Napadnuté uznesenie okresný súd založil na tom, že svedkyňa neverí, pričom dôvody rozsiahlo zdôvodnil. Okresnému súdu uniklo na akom dôkaze, resp. povahe svedka je jeho vina založená. Bez ohľadu na to, ktorá verzia svedkyne je v skutočnosti pravdivá, okresný súd však mal možnosť vidieť ako táto svedkyňa dokáže pracovať s informáciami, prispôbovať ich vlastným potrebám, bez ohľadu na postrehy druhých v čase a spôsobom ako jej to vyhovuje. Skresľuje dej, logicky, energicky a presvedčivo vypovedá k veci bez ohľadu na pravdivosť prežitých udalostí. Rovnako táto svedkyňa skreslila udalosti, ktoré viedli k jeho odsúdeniu, pretože si zvolil pasívny spôsobom obhajoby. Navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie Okresného súdu Galanta z 28. apríla 2021, č. k. 17Nt/3/2021-25 a sám rozhodol, že návrh na obnovu konania povolí.

Podanú sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Dušana Grmana v ktorej uviedol, že napadnuté uznesenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je postavené výlučne na hypotetickej úvahe týkajúcej sa dôvodu, pre ktorý sa svedkyňa priznala k trestnému činu krivého obvinenia. Nebola zohľadnená skutočnosť, že svedkyňa poskytla v danej veci čestné vyhlásenie, ale rovnako ani to, že svedkyňa bolo vznesené už aj obvinenie pre trestný čin krivého obvinenia. Argumentácia okresného súdu je nesprávna a nelogická aj s ohľadom na súhlas s trestným stíhaním udelený odsúdeným.

Prvostupňový súd tak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania na základe ničím nepreukázaných tvrdení, že medzi odsúdeným a svedkyňou došlo k dohode o postupe, ktorý má viesť len k podmienenému odsúdeniu poškodenej. Takéto odôvodnenie nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a je tak len v rovine úvah. Bol toho názoru, že opodstatnenosť návrhu na povolenie obnovy konania je navyše preukázaná aj nelogickým správaním sa odsúdeného počas prípravného konania, resp. aj na hlavnom pojednávaní a to tým, že odsúdený v pôvodnom konaní nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ako aj nepodal odpor proti trestnému rozkazu napriek tomu, že v danej veci absentovali priame, ale aj nepriame dôkazy, ktoré by ho zo skutku usvedčovali. Jediným vyprodukovaným dôkazom proti obvinenému bola výpoveď svedkyne, ktorú sa odsúdený nepokúsil spochybniť napriek tomu, že v danom čase mal vedomosť o tom, že poškodená je ambulantne liečená u psychiatra MUDr. I. O. v Sereďi ako aj u psychiatričky MUDr. C. H. s depresiami, nočnými halucináciami, derealizáciou, panickou poruchou a ako aj spánkovou paralýzou. Danú svedeckú výpoveď nenamietal napriek tomu, že vymenované psychické ochorenia zásadne znižujú vierohodnosť osoby svedkyne.

Prokurátorka sa k dôvodom, ktoré odsúdený v sťažnosti uviedol, nevyjadřila.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie 9. júna 2021.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f),

rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté v primeranej lehote na verejnom zasadnutí, po predchádzajúcom výsluchu odsúdeného, za prítomnosti jeho obhajcu, pri dodržaní lehôt na prípravu verejného zasadnutia. Okresný súd taktiež postupom v súlade s Trestným poriadkom vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980).

Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Záver teoretického exkurzu možno zhrnúť tak, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti

právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Pokiaľ ide o posudzovaný prípad, odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 2. marca 2021, č. k. OT/59/2021, uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Trestný rozkaz bol odsúdenému doručený do vlastných rúk ihneď po jeho výsluchu 2. marca 2021, odpor voči nemu si nepodal, výslovne sa vzdal práva na jeho podanie. Práva podať odpor sa vzdal aj prokurátor. Vzdanie sa práva na podanie odporu oboma stranami konania malo za následok, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Je teda zrejmé, že sa v danej veci nevykonalo hlavné pojednávanie, teda ani žiadne ďalšie dokazovanie ohľadom viny odsúdeného, vina bola ustálená na základe výsledkov skráteného vyšetrovania. Tým, že sa odsúdený vzdal práva na podanie odporu, sa súčasne vzdal aj práva na vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania, teda konania, na ktorom by sa pred súdom vykonávali dôkazy postupom upraveným v Tr. por.

Na druhej strane to ale neznamená, že by trestný rozkaz bol vydaný bez toho, aby bola vina odsúdeného bezpečne preukázaná. Totiž sudca môže v zmysle ust. § 353 ods. 1 Tr. por. vo veci rozhodnúť trestným rozkazom len vtedy, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi.

O taký prípad išlo aj v tejto trestnej veci, kde spáchanie skutku odsúdeným bolo podľa názoru krajského súdu ustálené nielen na základe dôveryhodnej výpovede svedkyne, ale aj na základe výpovede samotného odsúdeného (v tom čase obvineného), ktorý sa k nemu v procesnom postavení obvineného v celom rozsahu priznal a oľutoval ho. Nie je teda pravda, že by bol pasívny pri svojej obhajobe, lebo on neodmietol vypovedať, naopak vypovedal a skutok opísal v detailoch zhodne ako svedkyňa. Nevyužitie opravných prostriedkov zo strany odsúdeného tiež nemožno hodnotiť spätne ako nelogický krok z jeho strany. Bolo plne v kompetencii odsúdeného, či sa obvineniu brániť bude alebo nebude bez ohľadu na motiváciu. V konečnom dôsledku tieto dve súladné výpovede boli v pôvodnom konaní podľa názoru krajského súdu nepochybne dostačujúce pre uznanie viny odsúdeného.

Pokiaľ ide o samotnú svedkyňu, táto v rámci prípravného konania v pôvodnom konaní vypovedala dva krát, prvá výpoveď bola realizovaná 27. februára 2021 a druhá 28. februára 2021 (trestné oznámenie obsahovo zhodné s jej výpoveďami bolo urobené 27. februára 2021).

V rámci oboch výpovedí skutok spontánne a veľmi detailne opísala, obe jej výpovede boli konzistentné, bez rozporov, pričom zo žiadnej z jej výpovedí a rovnako tak ani zo spisového materiálu nevyplývalo, že by poškodenej bránil vo výpovedi jej zdravotný stav resp. psychické problémy. Ani obvinený v tom čase žiadne psychické problémy svedkyne a s nimi spojenú účelovosť jej výpovede nenamietal, hoci svedkyňu dobre poznal z ich vzájomného spolužitia. Obvinený sa v danej fáze konania ani slovom nezmenil o tom, že by ho svedkyňa mala krivo obviniť. A nebol dôvod na to ani usudzovať, keď v monológovej časti svojej výpovede v procesnom postavení obvineného opísal skutok zhodne so svedkyňou.

Z tohto pohľadu teda výpoveď svedkyne nie je novým dôkazom, súdu skôr neznámym. Ide o dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ktorý po právoplatnosti trestného rozkazu nadobudol nový obsah, keďže svedkyňa teraz tvrdí, že si to celé vymyslela a odsúdeného krivo obvinila, za čo jej už vzniklo obvinenie na základe vlastného udania.

Ak ide o dôkaz, ktorý bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v takom prípade musia byť predmetom hodnotenia tiež dôvody, pre ktoré k obsahovej zmene výpovede došlo (pozri R 72/1980 - rozsudok NS ČSR z 25. januára 1980, sp. zn. 7 Tz 1/80).

Nedôvodne preto odsúdený v sťažnosti namietal, že okresný súd skúmal dôvody zmeny výpovede svedkyne. V zmysle cit. rozhodnutia bolo práve povinnosťou okresného súdu vyhodnotiť dôvody, pre ktoré k obsahovej zmene výpovede svedkyne došlo.

Nie je pritom ničím výnimočné, že obeť trestného činu, ktorá udržuje s páchatelom vzťah aj po spáchaní trestného činu, pod jeho vplyvom zmení svoju pôvodnú výpoveď a následne sa mu snaží pomôcť.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so spôsobom, akým okresný súd zmenu výpovede svedkyne vyhodnotil. Svedkyňa ani podľa názoru krajského súdu nevedela hodnoverne vysvetliť, prečo zmenila výpoveď v prospech odsúdeného, preto ani krajský súd jej zmenenej výpovedi neuveril a vníma ju ako účelovú s jasným cieľom pomôcť odsúdenému, s ktorým sa svedkyňa medzičasom udobrila a chce s ním obnoviť partnerský vzťah, čo vyplynulo z jej výpovede na verejnom zasadnutí. O účelovosti a koordinovanosti tohto jej postupu svedčí jednak to, že svedkyňa sa bola sama udať na políciu pre krivú výpoveď a vyzvala odsúdeného, aby si z tohto dôvodu podal návrh na obnovu konania, ale svedčí tomu aj

vyjadrenie samotného odsúdeného v sťažnosti, že podľa neho je vlastne jedno, ktorá výpoveď svedkyne je pravdivá. Je teda zrejmé, že im obom nejde o náležité zistenie skutkového stavu veci, ale spoločne sledujú jediný cieľ, ktorým je zvrátiť právoplatné odsúdenie.

Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku obhajoby o tom, že pokiaľ svedkyňa poskytla čestné vyhlásenie a bolo jej vznesené obvinenie pre trestný čin krivého obvinenia, tak súd musí pri rozhodovaní o povolení obnovy konania vychádzať z jej ostatnej verzie výpovede, lebo tá jediná je pravdivá. Totiž v prípadoch, keď svedkyňa po právoplatnom odsúdení podstatne zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z pôvodného konania, nestáva sa jej skoršia výpoveď nulitou.

Skúmanie, či zmenená výpoveď svedkyne je natoľko kvalifikovaná, že je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo-tvrdených skutočností a novo-navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V posudzovanom prípade aj krajský súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v prípade odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por., lebo zmenená výpoveď svedkyne, vzhľadom na absenciu logických argumentov vedúcich k tejto zmene a faktu, že jej výpoveď nebola v pôvodnom konaní jediným usvedčujúcim dôkazom, nakoľko existovala aj usvedčujúca výpoveď samotného obvineného, nie je spôsobilá sama o sebe, ale ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iného rozhodnutie o vine odsúdeného.

Krajský súd tiež pripomína, že nie je povinný dať odsúdenému odpovede na všetky ním uvádzané sťažnostné námietky, ale len na tie, ktoré sú pre posúdenie veci rozhodujúce. Zároveň je toho názoru, že také odpovede (na kľúčové námietky) odsúdenému poskytnuté boli. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.